

υιόν του ὅστις περιέβαλεν ἐρωτικῶς διὰ τῶν
βραχιόνων τὴν νεαράν σύζυγόν του.

— Καὶ γελᾷ! εἶπε μετὰ πικρίας.

PAUL BOCCAGE.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ).

ΒΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ

ΕΙΔΥΛΙΟΝ Β'.

ΕΙΣ ΠΡΟΣΩΔΙΚΟΝ ΕΞΑΜΕΤΡΟΝ.

Πᾶς ἱξευτῆς κυνηγῶν τὰ πτηνὰ εἰς δενδρῶ-
[δές τι δάσος,
εἶδε τὸν Ἑρωτα ἄνω εἰς κλάδον τοῦ πύξου
[ἔστῳτα,
τοῦτον δ' ὁ ἄπειρος παῖς ὡς πτηνόν τι ἀκ-
[μαῖον νομίσας,
χαίρων εὐθὺς εὐθετεῖ τοὺς καλάμους καλῶς
[πρὸς ἀλλήλους,
κ' ἔνθεν κάκειθεν εὐστόχως τὸν Ἑρωτα τρέ-
[χει διώκων·
μὴ δυνηθεῖς δ' ἐπὶ τέλους νὰ λάβῃ αὐτόν,
[λυπημένος
ρίπτει χαμαὶ τοὺς καλάμους, καὶ φθάνει
[πλησίον πρεσβύτου,
ὄντος ἐκεῖ γεωργοῦ, ὁ ὅποιος ἐδίδαξε τοῦτον
ταύτην τὴν τέχνην, καὶ λέγει πρὸς τοῦτον
[μὲ λύπην τὸ πρᾶγμα,
δείξας συνάμ' εἰς αὐτόν καὶ τὸν Ἑρωτα ἐτι
[ἔστῳτα·
τότε ὁ γέρων γελῶν, καὶ κινῶν τὴν λευκὴν
[κεφαλὴν του
ἔλεγεν ἄπειρε παῖ, τὸ τοιοῦτον πτηνὸν ἀ-
[ποστρέφου,
φεύγε μακρὰν· ἐπειδὴ τὸ θηρίον ὀλέθριον εἶνε·
θέλεις δὲ εἰς εὐτυχίης μέχρ' ὅτου αὐτὸ δὲν
[συλλάβῃς·
κ' ἔπειτ' ἀφ' αὐτοῦ ἀνδρωθῇς, ὁ πηδῶν καὶ τὰς
[χεῖράς σου φεύγων
τώρα, αὐτόκλητος τότε, ἐξαίφνης ἐλθὼν, θά
[καθήσῃ
ἄνω τῆς σῆς κεφαλῆς τῆς ματαίως αὐτὸν
διωκούσης·

Κ. ΣΗΓΡΙΔΗΣ ΚΑΣΤΕΛΛΟΡΡΙΖΙΟΣ.

ΠΥΡΠΟΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΥ

ΓΟΥΛΛΙΕΛΜΟΥ Γ'.

Ἐν τῶν ὠραιότερων ἀτμοπλοίων τῆς ὀλλαν-
δικῆς ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας «Γουλλιέλμος Γ'»,
μεταβαῖνον τὸ πρῶτον εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἰν-
δικὴν ἐγένετο παρανάλωμα τοῦ πυρὸς τὴν νύ-
κτα τῆς 19 πρὸς τὴν 20 τοῦ τελευταίου μαΐου
καθ' ὃν χρόνον ἐξήρχετο ἐκ τοῦ στενοῦ τῆς
Μάγχης. Οἱ ἐπιβάται ἐσώθησαν εὐτυχῶς· μία
δὲ τῶν ἐπιβατριῶν γράφει πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτῆς μακρὰν ἐπιστολὴν, ἐν ᾗ διηγεῖται τὰ
τοῦ θαλασσίου τούτου δυστυχήματος. Τὴν ἐπι-
στολὴν ταύτην ἀναμιμνήσκουσιν ἡμῖν τὴν ἐπι-
στολὴν τῆς δεσποσύνης Ζάρκου ἐν τῷ δυστυ-
χήματι τῆς «Κύννομίας», συγκεφαλαιούμεν ὡς
ἐξῆς.

Ἀπεπλεύσαμεν, λέγει, τὴν πέμπτην 18
μαΐου ἐκ τοῦ λιμένος τῆς Νιουβιέπης μεταβαί-
νοντες εἰς τὴν Ἰνδικήν. Τὴν πρώτην ἡμέραν καὶ
τὴν πρώτην νύκτα διήλθομεν καλῶς, τοῦ και-
ροῦ ὄντος ἐξαισίου. Τὴν παρασκευὴν ὁ καιρὸς
ἐξηκολούθει ὁ αὐτός, τὰ πάντα δὲ ἦσαν γαλή-
νια καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον, συνηθροίσθημεν εἰς
τὴν μεγάλην αἴθουσαν, οἱ μὲν ὅπως διέλθομεν
τὴν ὥραν παίζοντες μουσικὴν ἄλλοι δὲ ὅπως
ἐργασθῶσι καὶ ἀναγνώσωσι. Μετέβην κατόπιν
ὅπως ἀποκοιμίσω τὸ θυγάτριόν μου καὶ μετ'
ὀλίγον ἐπανῆλθον εἰς τὴν αἴθουσαν. Οὐδὲν δὲ
παρεῖχεν ἡμῖν τὴν ὑπόνοιαν ὅτι κατὰ τὴν γα-
λήνιον ἐκείνην νύκτα ἠθέλομεν κατ' ἐλάχιστον
διαταραχθῇ.

Ἦτο δεκάτη περίπου ὥρα τῆς ἐσπέρας, ὅτε
ἤκούσαμεν αἰφνης μέγαν θόρυβον καὶ αἱ κραυ-
γαὶ «πυρκαϊά! πυρκαϊά!» ἀντήχησαν εἰς τὰ
ὦτα ἡμῶν. «Τὸ τέκνον μας!» ἡ λέξις αὕτη
ὑπῆρξεν ἡ πρώτη μου κραυγή.

Εἰσῆλθομεν ἐντὸς τοῦ κοιτῶνος καὶ ἐνῶ ἐγὼ
ἀφύπνιζον τὴν μικρὰν καὶ ἐνησχολούμενην ἐνδύου-
σα αὐτήν, ὁ σύζυγός μου ἔτρεχε νὰ πληροφο-
ρηθῇ τί συνέβαινε. Πέριξ ἐμοῦ οὐδὲν ἄλλο ἤκουέ-
τις εἰμὴ κραυγὰς ἀπογνώσεως γυναικῶν καὶ
παίδων.

Μετὰ μίαν στιγμὴν ὁ σύζυγός μου ἐπανῆλθε
κομίζων τὴν εἶδησιν ὅτι ἤλπιζον νὰ σβέσωσι τὸ
πῦρ, συνάμα δὲ ἐκόμιζεν ἡμῖν ζωστήρας πρὸς
διάσωσιν. Ἐδέησε νὰ προπαρασκευάσωμεν αὐ-
τοὺς καὶ τοὺς περιδέσωμεν περὶ τὸ σῶμα ἡμῶν,